

[Vagn Bro.]

synes da indtil nu at have naaet et for dette gunstigt Resultat. Det er for saa vidt med Beklagelse, jeg efter mit Partis ærede Ordfører Hr. N. Neergaards varmtføjte og indholdsrige Foredrag maa tage Ordet her i Dag og give Udtryk for et andet Standpunkt end Lovforslagets, men jeg vil gerne have Lov til at føje et Par Ord til for mit eget Vedkommende, og jeg ved, at adskillige indenfor mit Parti slutter sig til disse eller lignende Betragtninger.

Paa nærværende Tidspunkt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder; dels i Universitetskommissionens Betænkning og dels gennem den lange Debat, som derefter har været ført, er Standpunkterne blevet afklaret, jeg vil kun for mit Vedkommende ganske kort præcisere mit Standpunkt. Jeg mener, at det i hvert Fald er meget tvivlsomt, om det er paakrævet, at vi faar et Universitet til, et Universitet, der — det nærer jeg ikke Skygge af Tvivl om — praktisk vil komme paa Linie med Københavns Universitet. Det vil, saaledes som det er anlagt, med de Discipliner, der er nævnt i Lovforslaget, filosofisk og medicinsk Undervisning, i alt Fald blive af samme Art som Københavns Universitet, jeg vil ikke haabe, det skulde blive en Afart af det — det er jo ofte saaledes, at det mindre let vil blive det —, men det vil blive et Universitet, der i høj Grad vil blive præget af den store Broder eller Søster herovre i København.

Der er vist i den almindelige Befolkning ikke Uenighed om — og det har der ogsaa været givet Udtryk for her i denne Sal —, at der for Tiden som Følge af den herskende Skoleordning er en voldsom Overproduktion af Studenter. Nu kan man jo sige, at det vedkommer ikke Universiteterne; der vil ikke af den Grund, at vi fik flere af disse, blive flere Studenter. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det i hvert Fald ikke vil formindske deres Antal — der kunde paa-vises Tilfælde derovre i Nærheden, hvor det endogsaa vilde befordre Tilgangen af Studenter, og naar det er Tilfældet, saa tror jeg, at det havde været rimeligere — da vi er enige om dette —, om vi fremfor dette Forslag havde drøftet, om der ikke var Rimelighed i en Begrænsning.

Her er der et Forhold, hvorom jeg — da det jo er nævnt i Lovforslagets § 4 om den filosofiske Prøve — lige vil tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Undervisningsminister. Forholdet er jo det, at denne Prøves Berettigelse i høj Grad har været betvivlet fra mange Sider, det har ogsaa været nævnt tidligere under

Forhandlingerne i denne Sal, og jeg har ogsaa hørt, at det har været paa Tale, om der ikke var Grund til at ændre i den. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg tror, at med den nuværende Ordning, altsaa rent bortset fra Skoleordningen, beforder denne filosofiske Prøve ikke saa faa Studenter. Forholdet er dette, at en Mængde baade mandlige og kvindelige Studenter tager Studentereksamen med det for Øje derefter at faa Titelen cand. phil. ved dette Kursus ved Universitetet, som i Virkeligheden efter min Mening betyder uhyre lidt, i hvert Fald for deres fortsatte Studium. Jeg vilde jo rigtignok mene, at de vigtige Discipliner, her er Tale om, langt rimeligere kunde udstykkes, kunde deles ind under de enkelte Fakulteter, være Tillægsgag indenfor hvert Fag: Retsfilosofi og Vidnepsykologi for Juristerne, Sociologi for Medicinerne o. s. v., o. s. v. Det vilde være den rette Form. Jeg vil derfor gerne, da det er mit — og jeg ved adskilliges — Standpunkt, at det da er mærkeligt, at vi nu faar to autoriserede Steder, hvor man kan tage den filosofiske Prøve, rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om der har været Drøftelser om en Ændring paa dette Punkt, og om noget saadant vilde kunne tænkes eller har været drøftet fra Ministerens Side.

I øvrigt skal jeg kun sige, at det er min Tro, at hvis vi gik den rationelle Vej og begrænsede Studenternes Antal, da vilde vi meget vel ved Københavns Universitet i hvert Fald foreløbig kunne klare det indenfor de enkelte specielle Fakulteter, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig at være en overordentlig stor Overdrivelse, hvis man tror, at der ikke vil komme til at foregaa Udvidelser ved Københavns Universitet, saafremt man vedtager det foreliggende Lovforslag. Jeg gad nok se, hvor mange der egentlig vil paastaa, at der vil blive Tale om en saa forfærdelig stor Afgang fra det gamle Universitet med de mange Institutioner, Biblioteker o. s. v. her i Hovedstaden. Naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen som et afskrækkende Eksempel nævnte, at vi i Dag har en 5 000 Studenter til 137 Lærere, eller maaske omvendt 137 Lærere til ca. 5 000 Studenter, saa maa jeg for øvrigt lige indskyde den lille Bemærkning, at det synes jo at lyde af overraskende meget, men dividerer man 137 ind i de 5 000, vil det dog kun blive 40 til hver. Jeg ved godt, at der er forskellige Forhold indenfor de enkelte Fakulteter, det ved jeg saare vel, men jeg tror nu alligevel paa den ene Side,